

ANUL XLIII
SERIA II
Nr. 11 924
6 PAGINI
50 BANI
SIMBĂȚĂ
3 OCTOMBRIE
1987

Știința tinereții

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe președintele Concernului „M.A.N. — G.H.H.” din R.F. Germania

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri, pe Klaus Götze, președintele Concernului „M.A.N. — G.H.H.” din R.F. Germania, care a efectuat o vizită în țara noastră.

În timpul întrevederii nu fost abordate probleme privind dezvoltarea în continuare a colaborării între întreprinderi românești și concernul vest-german în diverse domenii, în contextul general al relațiilor dintre România și R.F. Germania. În acest cadru

s-a relevat însemnătatea promovării unor forme avansate de cooperare, de lungă durată, care să asigure o eficiență sporită conlucrării bilaterale. La primire a participat Șerban Teodorescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini.

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI PREVEDERILE PLANULUI — ÎNDEPLINITE ZILNIC, ÎN MOD EXEMPLAR

Etapă decisivă pentru îndeplinirea prevederilor de plan pe acest an și pe întregul cincinal, trimestrul IV, fiecare din schimbările de lucru ale acestui interval de timp trebuie marcate prin măsuri și acțiuni hotărâte pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor economice.

- Fructificând experiența pozitivă, bogatul potențial tehnic și de creație existent în fiecare unitate, fiecare zi din acest an să se înscrie cu producții record.
- Pentru intensificarea ritmului de lucru și livrarea în flux a producției contractate, mai ales a celei de export, este necesar să se asigure o exemplară organizare a muncii, începând cu recepția materiilor prime, buna aprovizionare inter-uzinală și până la ambalarea și expedierea produsului finit.
- O grijă deosebită trebuie acordată folosirii raionale — în sensul corelării cu normele stabilite, nivelul producției realizate și destinația acesteia — a materiilor prime și materialelor, a tuturor resurselor introduse în circuitul economic.
- În fiecare unitate economică producția pentru export să fie lansată în fabricații cu prioritate, organizându-se linii și formații specializate, precum și asistența tehnică corespunzătoare în fiecare schimb.

- Dezvoltând bogatele tradiții ale muncii patriotice, organele și organizațiile de tineret din întreaga economie au datoriat de a-și iniția în această perioadă acțiuni în sprijinul producției, contribuind astfel la realizarea întregii producții planificate, la onorarea contractelor încheiate cu partenerii de peste hotare, cu unități din economia noastră.
- O atenție deosebită se cere acordată funcționării la capacitatea maximă a tuturor termocentralelor, pentru a se asigura energia electrică și termică în conformitate cu prevederile planului.
- În toate unitățile economice din sectorul energetic și extractiv sunt necesare acțiuni ferme pentru înlăturarea ordinii și disciplinei, pentru folosirea intensivă a mijloacelor din dotare, pentru organizarea activității în schimburi prelungite, astfel încât lucrările de reparatii și prevenții să fie încheiate în cel mai scurt timp, repunându-se în funcțiune urgent toate grupurile energetice.

TINERI ȘI TINERE ! OAMENI AI MUNCII DIN ECONOMIE !
Acționați cu toate forțele, cu întreaga capacitate de creație, pentru organizarea exemplară a întregii activități desfășurate în economie și îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan, asumate în acest an, la toți indicatorii. Pretutindeni să asigurăm acel climat de muncă și acțiuni responsabilă necesar desfășurării susținute a întregii activități productive !

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

ÎN BĂTĂLIA RECOLTEI VIITOARE ESENȚIALE SÎNT ÎNSĂMÎNȚĂRIE

● Griul trebuie însămîntat în cel mult 3—4 zile în județele colinare din centrul și nordul țării ● Pînă la 10 octombrie însămîntarea griului să fie încheiată în restul județelor ● Să se execute integral toate arăturile pentru însămîntări, pe terenurile care au mai rămas, astfel ca pînă la 4 octombrie acestea să fie încheiate.

PENTRU ÎNDEPLINIREA ACESTOR DEZIDERATE SÎNT NECESARE

● măsuri organizatorice hotărâte ● acțiuni operative ● maximă concentrare de mijloace mecanice ● participarea amplă și energică a tuturor forțelor angrenate în această amplă campanie.

TINERI ȘI TINERE ! OAMENI AI MUNCII DIN AGRICULTURĂ !
De răspundea cum acționați în aceste zile, de răspundea pe care o dovediți, fiecare la locul lui de muncă, depinde producția agricolă a acestui an. Eforturile pe care le faceți sînt hotărîtoare pentru stringerea integrală a recoltei, pentru obținerea producțiilor record ale anului viitor !

SFÎRȘITUL ACESTEI SĂPTĂMINI TREBUIE MARCAT

CU ACȚIUNI SUSȚINUTE PENTRU

● stringerea rapidă a recoltei. În toate zonele și județele, porumbul să fie strins în cel mult 9 zile. ● urgentarea culesului strugurilor, fructelor și al legumelor. În vii, livezi și grădini să se acționeze din plin, folosindu-se fiecare zi bună de lucru. ● urmărirea unității cel puțin a producțiilor evaluate la fiecare cultură în parte. În toate unitățile agricole din județele această acțiune să se desfășoare conform indicațiilor stabilite. ● preluarea și depozitarea întregii recolte. În cele mai bune condiții să se asigure transportul rapid și depozitarea corespunzătoare a producției agricole.

Un proces complex: educația materialist științifică și umanist-revoluționară a tinerii generatii

SENSUL de la ficțiune și absurd VIETII la triumful rațiunii

● Permanente — PENTRU AFIRMAREA OMULUI ● Argumentele cunoașterii științifice — O PRACTICĂ UMANISTĂ A ÎNVĂȚĂRII SAU IMPOSTURĂ ? ● Fișier — O DEZBATERE VALOROASĂ ● Procesul întinericului — SCRISOARE NEEXPEDIATĂ

PAGINA A 4-A

INIȚIATIVA — O STARE NECESARĂ A CULTURII NOASTRE SOCIALISTE

PAGINA A 2-A

permanente spiritului tinar

MARTOR ȘI CRONICAR

Experiența de viață directă, dar și aceea mediată, prin instrucție, ne înviesc pe o anumită „creșcă” a existenței (ființării) noastre optime, criteriile, perspectivele estetice-profesionale. Nu mi se pare greșită (dimpotrivă, imperios lucidă) asertivitatea potrivit căreia alegem reflex „ceva profund (și) nuanțat, (al)odată” acțiunilor în virtutea travaliului cu noi însine, după modelele literare, nu o singură dată. Probabil sentimentul, alături de omul al condeului, dar și ca om aflat (în virtutea statutului profesional și etic) în slujba filmului românesc. Cu precădere, documentarul. Niciunul mai firesc „puntea” spre adăgii lui Geo Bogza potrivit căreia datorită mării morale se rezumă (în esență) la a pune în valoare tablouri și sentimente. Tablouri particulare, de o vitalitate huperică, az pize, tablouri în care, a munci, a edifica folosim apartenența la un sui-generis axis mundi, rezumat și reprezentat prin cotidiană modelare a visului. În întinirile cu aceste stene, aspre, fascinante tablouri am investit peste un deceniu și jumătate es marior-cronicar. Despre concepte și idei stări și atitudini în acea trecere firescă și hrănitoare (reversibilă), de la cuvintul tinar, la cuvintul literar. Poate sintagma nu este cea mai fidelă, dar metafora literară trăiește doar într-o dimensiune (polisemică, evident). Metafora cinematografică are șansa de a se desprinde de cuvint, de a exista, fascinant, dincolo de el, existind un adevăr numai al ei, „traducibile” (pentru că elvea secunde ci se revede) în multe, foarte multe cuvinte și fraze unice. Nu este aceasta o experiență din cele mai comune. Cu mindrie recunosc, nu la îndemina oricui. Și documentarul românesc, acela pe care l-am slujit și practicat pînă acum, a fost generos cu mine. Oferindu-mi un „policion de incercare” dintre cele mai complexe. Toamni prin diversitate tematică și arii de activitate umană dintre cele mai variate, în tot atitea zone geografice, să zicem. Am fost martorul căpșit al felului în care debută actuala Platformă industrială (de notorietate națională) a vechii Cetăți de scaun — Tirgoviste. Resurserile, de ote, sîndam atunci. Era și este tributul (generos, de ce nu ?) al celui care am fost, oferit acelei etape de umire și încordare pe care le-am trăit ziua și noaptea, mai ales în nopți de ianuarie 1972, alături de eroii, de tinerii mei eroi, dar și de echipa noastră de filmare !

Tablouri și sentimente am descifrat, nu o dată, în arii atit de particulare a Buzăului, matrice primordială a spiritului meu. Măgura și Sîru, Aluniș și Coli, Cărpiniștea și Rușcuț, reperre afective cărora, dincolo de tot, ce au stimulat în mine, le rămîn încă dator pentru întreg frumosul doar în parte oferit spectacolului din România acestor decenii din final de secol și de mileniu !

Bărăganul, Transilvania, Banatul, Oltenia, Moldova, un periplu supra și subteran: oameni, locuri, totul într-un avatar ale cărui spectaculozitate firească și generoasă devinire am încercat a le păstra (pentru memoria noastră obiectiv-afectivă) în telegramele care, sub specii atenuate, dau replica altui ceterum adagiu — „Clipă, esti atit de frumoasă, rămii !”

NICOLAE CABEL

Realitatea României socialiste — o înaltă școală de educare revoluționară a tinerilor de azi

Despre Tîrgu Neamț avem în memorie doar vecinătatea străvechii cetăți mușatine și întipăriturile din „amintiri”. De aceea mare este surpriza unui oraș modern, cu o linie arhitectonică zvelă, cochetă, sticlă, metal și lemnul orbord cu eleganță despre o nouă imagine (de nerecunoscut, de necontestat), ce înscrie orașul moldav în perimetrul unor prefecceri economice și sociale de vîrf, harnicii locuitori ai urbei descoperind profesii noi, revitalizînd tradiții ce aici constituie o permanentă piedică pentru lucrul bine făcut, pentru tineretea orașului.

OAMENI PENTRU ORAȘUL DE MÎINE

Rodnice împliniri, prefecceri innoitoare caracterizează întreaga primară activitate, precizată prin orașului, în vîrfurile Ghiorghie Letu, urbea beneficiind, în perioada ce a urmat Congresului al IX-lea al partii „vestifii, unități economice dar și obiective social-culturale în frumusețind an de a localitate. S-a schimbat chipul orașului: la sud din case sint noi, numeroase blocuri însumînd 3.600 e apartamente, colorificînd tradițiile arhitectonice ale zonei montane, adăpostesc la parter peste 11.000 m² spații comerciale și unități prestatoare de servicii; amintim, de asemenea, o nouă centrală telefonică automată, două unități hoteliere apreciate („Plăieșuși” și „Casa Arcașului”), un cinema-

tegraf cu 350 locuri, o policlinică modernă cu secții de chirurgie și boli contagioase, o Casă de cultură, la care se adaugă 550 locuri în creșe și grădinițe, 20 km străzi modernizate și o nouă gară, recent dată în exploatare, racordînd orașul prin linia ferată nou construită la circuitul feroviar al țării. A-

trio mică și prestări de servicii ale căror coboară, costume naționale și țesături cu specific moldovenesc sint bine cunoscute în țară și peste hotare. „Important este că totul a început de la oameni, imi mărturiseste Constantin Timofte, secretar al Comitetului orașnesc de partid. Fiecare, la locul lui de muncă, a înțeles esențele timpului nepereche pe care îl trăim, timp al împlinirii, timp al unor mari transformări pe care cu toții sintem datorii, prin gînd și faptă, să le înălțăm. Un drum ascendent caracterizează acum orașul și, de la o zi la alta, noul pune stăpînire pe locuri și pe oameni. Într-adevăr, chipul orașului se schimbă necontenit. În aceea zi de toamnă cînd am poșezat la Tîrgu Neamț ei, tinerii,

CĂTALIN BORDEIANU

Inițiativa o stare necesară a culturii noastre socialiste

Cuvintele folosite prea des, expresiile invocate prea lesne riscă deseori să demonizeze un adevăr, să minimalizeze o realitate. Cu toate acestea există adevăruri profunde, majore, care, prin importanța lor, solicită întotdeauna aceleași cuvinte, aceleași epitețe — pentru că folosirea oricărui sinonim, a oricărei alte formule le-ar sîrbi din greutate și măreție. Între aceste adevăruri este și acela care susține că ansamblul creației materiale și spirituale populare reprezintă unul din cele mai mari tezaure moștenite de civilizația noastră modernă, reprezentă o comoră de preț, fără de care cu greu ne-am putea înțelege ființa profundă, locul nostru în istorie. În același timp, acest tezaur nu a rămas încrețit într-o anumită epocă ori într-o anumită for-

mulă, ci și-a prelungeț mereu existența de-a lungul secolelor și intrundui vicisitudinile istoriei prin forme contemporane, cunoscând noi ipostaze, generind noi forme culturale. S-a spus — și pe bună dreptate — că folclorul reprezintă „clasicismul” nostru; dar trebuie să precizăm, este un clasicism care întineresc mereu, o temă a artei și literaturii, care evoluează în paralel cu acestea, se sincronizează ritmurilor actuale, oferă mereu noi și generoase surse de inspirație.

Din această perspectivă una din cele mai importante misiuni ale generațiilor de cercetători este păstrarea acestui tezaur, îmbogățirea lui prin acumularea de noi și noi valori și,

totodată, cercetarea sistematică, în spiritul descoperirilor științei moderne, a elementelor fundamentale ale civilizației tradiționale românești. Prin-un fertil paradox, această civilizație „tradițională” cere, pentru a fi mai bine cunoscută și înțeleasă, o stare de permanentă inițiativă. În această idee ne-am adresat directorului Institutului de cercetări etnologice și dialectologice din București, prof. Ioan Ilișiu, și dr. Ion Cuceu, șeful secției de etnologie și sociologie al Universității din Cluj-Napoca, personalități științifice binecunoscute în folcloristica noastră, care răspund de două dintre cele mai importante arhive de folclor din țară, pentru a afla câteva din noile direcții ale investigației ci-

vilizăției populare, planurile și perspectivele acestor prestigioase centre de cercetare. Chiar dacă nu am avut spațiu pentru a cuprinde și celelalte — bogate și dinamice — arhive și fonduri din țară (al căror număr este impresionant și a căror activitate ar solicita, pentru a fi prezentată, un spațiu tipografic considerabil) nutrim speranța că această incursiune în laboratoarele studiilor etnologice, dialectologice, stilistice, de artă populară s.a.m.d. va permite reliefarea spiritului dinamic, novator care animă și urează care la nobila misiune de a transmite generațiilor viitoare artelele comori de artă și simțire create de poporul român de-a lungul milenare sale existențe.

Pentru orice cunoscător al culturii populare, Institutul de Cercetări Etnologice și Dialectologice din București reprezintă o inimă a studiilor și în egală măsură a arhivării tezaurului cultural reprezentat de folclorul românesc. De aceea, la începutul dialogului nostru, aș vrea să vă rog, simțite Ioan Ilișiu, ca în calitate de dumeavoastră de director al Institutului să oferiți cititorilor noștri o imagine cuprinzătoare asupra fondului existent în arhive.

Astfel, prin efortul, am spune comun, al înaintașilor și contemporanilor — a întemeiat și dezvoltat o bază documentară a creației populare, care cuprinde cel mai bogat și reprezentativ patrimoniu național de date și mărturii folclorice, etnografice și de limbă populară, ați sub raport cantitativ și calitativ, deosebit de valoros și reprezentativ pentru etnia românească — nu s-au limitat niciodată doar la depozitarea, sistematizarea și restaurarea fanelor de cultură populară, delăsate din contextul lor natural. E adevărat că, în anii din urmă, acordăm o atenție specială acestor operații, scoțite de noi ca avind o importanță covârșitoare în asigurarea „vieții” și mai ales în lungul a colecțiilor, stinduse — ca fiecare document deține calitatea de unicat și că nu poate fi nicel recuperat și nici înlocuit cu același deplin semnificativ avute la momentul culegerii: — perioada istorică, contextul, funcționalitatea, valoarea documentară și artistică, studiul de evoluție etc. Dincolo de acestea, în anul final al acestor precunări a fost și continuă să rămână studierea și valorificarea, cit mai complexă, a bazelor documentare, izvoare nepuizabile pentru adîncirea cunoașterii fe-

Eforturile considerabile, de ordin uman și material, consacrate constituirii unui repertoriu-tezaur, ați de reprezentativ pentru etnia românească — nu s-au limitat niciodată doar la depozitarea, sistematizarea și restaurarea fanelor de cultură populară, delăsate din contextul lor natural. E adevărat că, în anii din urmă, acordăm o atenție specială acestor operații, scoțite de noi ca avind o importanță covârșitoare în asigurarea „vieții” și mai ales în lungul a colecțiilor, stinduse — ca fiecare document deține calitatea de unicat și că nu poate fi nicel recuperat și nici înlocuit cu același deplin semnificativ avute la momentul culegerii: — perioada istorică, contextul, funcționalitatea, valoarea documentară și artistică, studiul de evoluție etc. Dincolo de acestea, în anul final al acestor precunări a fost și continuă să rămână studierea și valorificarea, cit mai complexă, a bazelor documentare, izvoare nepuizabile pentru adîncirea cunoașterii fe-

ca o serie de 55-60 volume, „Colecția Națională de Folclor” realizează, pentru prima dată în cercetarea națională, o sistematizare tipologică a genurilor folclorului literar, muzical și coregrafic, aceasta presupunînd identificarea și înscrisura materialului folcloric pe tipuri proprii fiecărui domeniu, fiecărui categorii de creație, ca și stabilirea formei-tip a invariabilei celei mai potrivite, urmată de prezentarea și mai reprezentativă, a variantelor, de indicarea surselor bibliografice unde pot fi găsite; și de aparatul științific adecvat, toate precedate de ample studii introductive.

Prin încheierea, în linii generale, a tipologizării „Colecției Naționale de Folclor”, dintre care 10 volume au și fost publicate, altele 8 fiind editate, în planurile diferitelor edituri, institutului își îndeplinește cea nobilă misiune de a constitui sinteza tipologică a textelor de folclor românesc, din diverse genuri, asigurînd dezvoltarea,

reprezentative domenii ale culturii materiale și spirituale rurale de pe tot cuprinsul patriei, Atlasul Etnografic, alături în fața presărilor presidiologice, va constitui, totodată, o contribuție majoră pentru întreaga familie a științelor social-politice, în misiunea lor comună de cercetare, complexitate și dificultate operativă solicitată au implicat participarea unei întregi generații de specialiști, noile demersuri științifice ale institutului, lansate odată cu actualul cincinal, vizează acele teme care, urmînd îndelungate perioade de acumulări cantitative, vor solicita ridicarea nu numai a calității cercetării științifice, dar și integrarea acesteia, mult mai deplină, în cercetările prezente și de perspectivă ale edificării științei și culturii moderne a României socialiste. Acumulările obținute, ordonarea și sistematizarea, pe criterii științifice, a unui material extrem de bogat; punerea bazelor informaționale ale

echipei de folcloristi din institut, cîteva din temele și direcțiile de cercetare pe care le veți aborda în următorii ani.

Pe temeiul realizărilor obținute și odată cu intensificarea eforturilor pentru finalizarea acestor lucrări care, prin amploarea, complexitatea și dificultatea operativă solicitată au implicat participarea unei întregi generații de specialiști, noile demersuri științifice ale institutului, lansate odată cu actualul cincinal, vizează acele teme care, urmînd îndelungate perioade de acumulări cantitative, vor solicita ridicarea nu numai a calității cercetării științifice, dar și integrarea acesteia, mult mai deplină, în cercetările prezente și de perspectivă ale edificării științei și culturii moderne a României socialiste. Acumulările obținute, ordonarea și sistematizarea, pe criterii științifice, a unui material extrem de bogat; punerea bazelor informaționale ale

țifice de nivel superior etc., toate făcînd parte dintr-o serie de lucrări menite să fixeze realitatea românească, prin conținutul de imagini globale asupra diferitelor domenii ale creației cu simț: tratatele, enciclopediile, atlasele, corpurile de documente, monografiile, dicționarele etc. Din categoria acestor teme prevăzute în planul de perspectivă al institutului menționat, mai ales, „Tratatul de etnologie românească”, operă fundamentală, neabordată încă de cercetarea națională, privind istoria și structura sistemului cultural românesc popular, problematica etnologică și disciplinelor, valorificarea contribuțiilor științifice românești de peste 150 de ani în urmă, ca și ilustrarea tratatului cu un bogat și reprezentativ material etnografic. Apoi „Folclorul României contemporane”, investigație de mare amploare, concepută, ca o serie de volume privind cunoașterea evoluției vieții folclorice românești, fenomenologia manifestărilor sale în complexul cultural contemporan; „Dicționarul de obiceiuri și tradiții populare”, lucrare de mare semnificație privind psihologia și mentalitatea poporului român, pentru care nu există încă o prezentare de sinteză în cercetările etnologice din țară noastră.

Pe această linie de precunări se înscriu și lucrările: „Enciclopedia prozel populare românești” vizînd evoluția, trăsăturile etno-etnologice și zona în definiția specificului național prin specifice componente ale narativului; „Rulul Carpaților în constituirea unității etnice și lingvistice românești”, monografie cu caracter interdisciplinar; elaborarea celui dintîi „Dicționar de literatură populară” s.a.

Red al unei prestigioase activități de culegere și tezurizare a fanelor de cultură populară, inițiată de personalități ilustre din trecut și desăvîșită, fără întrerupere, timp de peste 75 de ani, arhivele institutului adăpostesc azi unul dintre cele mai pretioase tezaure de bunuri spirituale raportate nu numai la dimensiunile naționale, ci și mult mai larg, în cadrul colecțiilor patrimoniale ale popoarelor, așa cum o și confirmă, de altfel, numeroși specialiști din țările care, la rîndul lor, și-au constituit asemenea colecții, unele dintre acestea avînd ca referință modelul românesc.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

De-a lungul celor peste șapte decenii de activitate, născă în slujba constituirii acestei adevărate „arhive” naționale însemnate instrumente culturale de lucru (fișiere zonale, tematice, de autori, cataloage etc.), precum și condiții tehnico-materiale necesare operațiilor de conservare și restaurare.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

UN TEZAU NAȚIONAL, ÎNSUMÎND VALENȚELE PERENE ALE CULTURII NOASTRE POPULARE

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii, dansului, etnografiei și graiurilor populare, documente ce se constituie azi în mari colecții tematice, cu înaltă valoare de patrimoniu, corectînd discrepanțele inițiale și asigurînd, pe de altă parte, un echilibru mai adecvat între diferitele genuri, categorii sau zone etnografice.

Beneficiind încă de la înființarea sa, în 1916, de două valoroase arhive urbane, întemeiate de marele Constantin Brăilou, fondatorul școlii românești de etnomuzicologie, a doua coordonată de renumitul etnolog George Brezuleanu, institutul a dus mai departe opera înaintașilor, lărgind considerabil orizontul cercetărilor de teren, printr-o fructuoasă contribuție a generațiilor de specialiști care au urmat. Așa, de pildă, odată „vechile” arhive moștenite de teren și colecții de date și informații din domeniile literaturii

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONFERINTEI NAȚIONALE A PARTIDULUI PREDERILE PLANULUI ÎNDEPLINITE ZILNIC, ÎN MOD EXEMPLAR

Întreprinderea „6 Martie” din Zărnești

Încadrarea în noile condiții de concurență stabilește premisele pentru fiecare unitate economică în parte o îndatorire firească, mai mult, o necesitate sub semnul căreia se desfășoară și trebuie să se desfășoare în permanență procesele de producție. Consumul de energie electrică fiind, dacă mai e nevoie s-o spunem, indicatori concludenți pentru modul în care un colectiv sau altul se preocupă de înnoirea și modernizarea tehnologiei, de utilizarea la capacitatea maximă a utilitatelor din dotare, de derularea fără șocuri a întregului flux tehnologic. Edificatoarele, sint în sensul celor spuse din activitatea exemplare desprinsă din activitatea prestigioasă colectivă de oameni ai muncii de la Întreprinderea „6 Martie” din Zărnești.

Iată un prim exemplu: execuția pionului cu 20 și 22 din cadrul grupului de roți libere, care echipază bicicleta „Torpedo”, din tablă de 2,5 mm prin deformare plastică la rece. Fata de vechea tehnologie, ce utilizează tabla de 3,5 mm și presupunea operații de prelucrare prin aschierare, noua metodă a făcut să se dubleze productivitatea muncii, asigurând, totodată, o economie de metal, la nivelul celor două resere, de 2,6 tone pe an.

Un alt exemplu: execuția capacului universului de strung

asta? Înseamnă a rebele și a supra? În cadrul biroului de proiectare, apoi o economie de energie electrică de 7,88 MWh. Notăm și din cea de-a doua etapă a programului de modernizare cîteva măsuri: execuția axului fată de la bicicleta special B 22, din material livrat în contract, o cantitate de 6.953 tone, la fontă s-au livrat 663 tone, adică dublul față de cifra planificată.

Totă realizările amintite, precizează Gh. Ciocă, secretarul comitetului de partid pe întreprindere, se subsumează realizării integrale a sarcinilor de plan. Încadrarea în consumul de energie electrică și, în consecință, a cheltuielilor materiale sunt deosebite care au ca fundal producția de zi cu zi derularea acesteia în ritm susținut și la nivel calitativ și mai ridicat. Deopotrivă și cu atenția pe care o acordăm constant acestor aspecte esențiale ale vieții noastre profesionale, pe de altă parte, realizările lor, care sunt zile de muncă mai înscrise, încercarea la parametri optimi a utilitatelor, folosirea corectă a capacităților, perfecționarea continuă a personalului unității.

„RISIPĂ” DE EFORT PENTRU ECONOMISIREA DE METAL ȘI ENERGIE

cu diametrul de 250 mm din tablă ambușită. Comparativ cu tehnologia anterioară, cea prezentă permite economisirea a peste un kilogram de metal pe produs, ceea ce înseamnă o economie anuală de peste 40 tone metal. Nu în ultimul rând, s-a redus manopera cu circa 11,5 minute pe produs.

Un ultim exemplu: sudarea contururilor duble la cadrul de motocicletă și biciclete pe mașină semi-automată de sudat în mediu protector. Ce înseamnă

— Gratie măsurilor luate, arată inginerul Alexandru Crăciun, din cadrul biroului norme de consum, n-am înregistrat anul acesta nici un produs cu consum depășit. Dimpotrivă — continuă interviuatoarea — am realizat o economie de 123 tone metal.

Putea fi mai mare această economie? Nu se răspunde că da. Cum? Întrebăm. În condițiile în care existau mai multe rebururi, în special la scie forajă.

ȘTEFAN MITROI

CU CE CONTRIBUIE TINERII LA REALIZAREA PROGRAMELOR DE MODERNIZARE A PRODUCTIEI?

Îndeplinirea riguroasă a programelor de modernizare și modernizare a producției constituie pentru orice întreprindere o pierghe importantă în creșterea eficienței economice, în asigurarea posibilităților de a ține pasul cu ritmul dezvoltării întregii economii. Tocmai de aceea se impun mereu măsuri ca această vastă acțiune să ducă la înnoirile programate, încorporând toate eforturile, creștătoare și inițiativile ce deschid noi perspective.

Întreprinderea „TEXTILA” din Galați ne-am început investigațiile pe această temă după ce am aflat că la ultima sesiune a biroului metodelor de muncă ai muncii des-fășoară și citeva zile înainte de s-a analizat din nou realizarea acestor programe.

— nu s-a precizat imediat — această chestiune este examinată lunar de conducerea întreprinderii, fapt ce subliniază consecvența în mobilizarea forțelor pe această direcție.

Pe 1987, ne-a spus Paulina Gheorghe, de la serviciul tehnic al întreprinderii, în raportul nostru cuprinde 37 de măsuri. Pînă acum au fost finalizate 15. Cu una singură sifonieră în restanță la fabrica de sticlă dar în derularea acesteia contractate cu furnizorii noștri.

Mai multe măsuri din program prevăd decalajarea activității tehnice a acestor vechi întreprinderi, achiziționarea și montarea unor mașini

și instalatii cu performanțe ridicate, mai ales în ce privește productivitatea muncii. În acest sens, s-au înlocuit deja 10 mașini de filat, de tip Rister, cu alte 10 de un tip nou, care asigură o substanțială creștere a productivității muncii și reducerea cheltuielilor. Producția cu 260 mi lei. O altă măsură, realizată recent, privește atingerea parametrilor proiectați în secția țesăturilor A II prin îmbunătățirea aprovizionării cu materii prime, perfecționarea pregătirii profesionale și exploatarea mai intensă a mașinilor și utilitatelor. În

Întreprinderea „Textila” Galați

realizarea acestei măsuri, ne spune Aurica Surdu, secretara comitetului U.T.C., o contribuție deosebită și-au adus-o și tinerii noștri. În secția respectivă noi am constituit o brigadă a tineretului, în cadrul căreia s-a acționat mai eficient pentru creșterea nivelului de calitate a produselor, pentru ridicarea continuă a responsabilității profesionale. Reușita noastră ne-a dat încredere în propriile forțe.

Atingerile parametrilor proiectați în țesătoria A II a fost deosebită datorită participării și organizației U.T.C. cu acțiuni specifice, eficiente. Ea a fost realizată în iulie a.c. marcat un spor de producție

de 10,9 milioane lei și reducerea costurilor totale de producție cu 2,9 milioane lei. Cifrele sînt extreme de semnificative, demonstrând ce se poate obține cînd toți factorii organizatorici își conjugă forțele pe această direcție.

Din același program de modernizare trebuie să evidențiem apoi acțiunile de diversificare a producției, prin care se urmărește realizarea a 200 poziții coloristice noi și a unor țesături cu grad de finisare superior. „Am denădit cu mult această prevedere, ne spune Paulina Gheorghe. Pînă în pre-

zent, țesăturile noastre sînt realizate în peste 460 poziții coloristice noi și aceasta prin contribuția deosebită a inginerilor Ruxandra Petrescu, Sorin Onit, Smaranda Viuleț și Mihai Cenac. Realizarea acestor țesături ne asigură anual un spor al valorii producției marfă de 22 milioane lei!”

Indiscutabil, o mare diversificare a producției se înfăptuiește într-un proces de cad, putem vorbi de al efort creator remarcabil al cadrelor tehnico-ingenieresti și de mult spirit de inițiativă și responsabilitate profesională. Ceea ce se vede și din numărul mare de lucruri introduse sau prevăzute a fi rea-

lizate în următoarele luni, de numeroasele acțiuni de modernizare a utilitatelor a fluxului de producție.

— Această vastă activitate, ne-am zis noi, este, pentru tinerii specialiști din întreprindere, un stimul și prilej de afirmare a științelor lor de învățămînt, de probare a capacității lor profesionale. Ca atare, am rugat-o pe secretara comitetului U.T.C., să ne vorbească despre realizările lor de creație tehnico-științifică, despre vreau tehnologie nouă în conceperea și aplicarea căreia s-au angajat ei, prin intermediul comitetului de resort. „Aveți tineri ingineri în fabrică, și pînă în prezent în ce privește creația tehnico-științifică nu s-a finalizat nimic, ne-a răspuns dar Aurica Surdu. Anul trecut au lucrat interesant dar acum...”

Răspunsul nu este cel firesc și cu îndreptățire așteptat. Cum în alte domenii ale vieții de organizație se obțin rezultate notabile, în asemenea cazuri se repede înfăptuiește printr-o mai adevărată înțelegere a lucrurilor, a responsabilităților. Cu atât mai mult cu cît, așa cum se vede din lucrurile prezentate, se modernizează aici, cuprinzînd în perioada anilor 1986-1990 peste 140 măsuri, din care unele numeroase obligativități de afirmare profesională.

ION CHIRIC

Întreprinderea de Utilaj Tehnologic Bistrița

Prin profilul și complexitatea produselor fabricate — echipament energetic, metalurgic, chimic, refractar, armături din beton — această întreprindere are o mare parte în ceea ce mai mare destinație unor importante obiective din sectorul prioritar Întreprinderea de Utilaj Tehnologic din Bistrița are de îndeplinit și în anul 1987, în cadrul cîntărilor 1986-1990, sarcini de înaltă răspundere la nivelul întregii economii naționale. Realizarea aici, la termen, ritmic, a diferitelor obligații contractuale este cu atât mai necesară, cu cît de aceasta depinde buna desfășurare a producției într-o serie de întreprinderi și, nu în ultimul rând, punerea în funcțiune, conform sarcinilor, a unor însemnate investiii. Am considerat necesară această precizare, întrucît la această dată unitatea îndeplinește o serie de restanțe în realizarea indicatorilor de plan. Bunăoară, după opt luni din acest an, la producția marfă există un minus de 230 milioane lei. Totodată, în expresia fizică, totuși rămînea în urmă la producția de utilaj energetic (374 tone), utilaj metalurgic (2.337 tone), utilaj chimic (232 tone), utilaj refractar (peste 3000 tone), armături industriale din fontă și oțel (2711 bucăți) etc.

Restanțele respective sînt în mare parte rezultate din acumulari unor rezervații din prima parte a anului și din lunile care au urmat, ele, neputînd fi recuperate, îngrădindu-ne situația întreprinderii. Anul care urmează este o perioadă de înnoiri și de actualizare a parcului de utilaj tehnic și de echipament energetic, se argumentează prin dificultățile de aprovizionare cu o serie de materii prime și materiale. Aflăm spre exemplu de la compartimentul de rezervă și de la

delegații săi e permanent prezent la furnizorii cu restanțe la livrări. Pentru a nu mai vorbi de repetatele intervenții la modul în care se stabilește un termen sau altul în condițiile în care este știut că acesta nu are capacitatea să răspundă la termen obligatoriu contractual.

dar o contribuție importantă în acest proces recent realizat, precum și în sporul de producție înregistrat în perioada august-septembrie l-au avut măsurile cu caracter tehnic din cadrul producției de modernizare a unor fluxuri tehnologice, pe baze optime. Numai prin aplicarea, totemelor din etapa I, a programului de realizarea produselor de înaltă calitate, de 188 milioane lei, urmind că la sfîrșitul celui de-a doua etape, eficiența sa depășească 92 milioane lei. Chiar în aceste condiții, pînă la această dată furnizorii au prezentat pierderi de 2.680 ha, iar treieratul ei se află acum pe sfîrșite.

Nu putem încheia această relatare fără să remarcăm contribuția în realizarea numărului de recoltare rapidă a orezului, dar și la întreprinderea acestuia. Este vorba de inginerul stagiară Mariana Băresan, de Corina Gușu, Anușca Roscan, care mai vechi orez din Întreprinderea de stat Hirsova, și mulți, mulți alții.

ALEXANDRU STROE

PRODUCTIA FIZICĂ — REALIZATĂ RITMIC, LA FIECARE SORTIMENT

terior a unor tipuri de rezervoare; și am putut vedea și noi de altfel un platou întins, blocat cu asemenea rezervoare, așteptînd produsul respectiv. Și exemplul de puterea conștientă a I.M.M.U.M. de la Marea, 17 potași și 61 motoare de la I.U.P.S. Boteșani, și ACV de la „Electromotor” Hirsova, unde de aici nu se preocupă de soluționarea problemelor care duc la apariția acestor restanțe. Începînd chiar cu problemele de aprovizionare. Ele sînt în atenția nu numai a conducerei unității, ci evident și a serviciului de specialitate, care prin

Constanța

La Hirsova s-a încheiat recoltarea orezului

În Întreprinderea agricolă de stat Hirsova, județul Constanța, una din lucrările acestor toamne a reprezentat-o și recoltarea orezului. Suprafața cultivată a fost de 620 ha, ceea ce reprezintă o parte însemnată în structura culturilor.

„De cînd sînt aici, am cultivat orez pînă la douăzeci și cîteva hectare, în prezent am ajuns la 620 hectare, în jur de 4.000 kg la hectar, ceea ce ar însemna o depășire de peste 15-20 la sută a cifrelor de plan”, a declarat directorul Întreprinderii agricole de stat Hirsova, Precozîmb Ștefan. Pe linia aceluiași orez cultivat în acest an în 3 ferme, acest lucru însemnînd eforturi susținute pentru recoltarea integrală și rapidă a producției. Specificul culturii a impus recoltarea cu ajutorul combinelor pe secole, a urmat imediat aratul, pentru distrugerea buruienilor, dar din urmă la recoltare este dictată și de imperativul ca terenul să fie pregătît din timp, astfel ca cheltuielile suplimentare. De asemenea, 100 hectare au fost destinate altor culturi, rotirea suprafeței efectuîndu-se o dată la 7 ani. Lu crările tehnice mai însemnate, la I.A.S. Hirsova, și distrugerea rizoizilor în vederea curățării exemplare a terenurilor.

C. ELENA

BINE PE ÎNTREG FLUXUL CAMPANIEI

Dimineața tîrziu, umede și răcoase la poalele Ciucului. Ceata acoperă de la un capăt la altul înălțimea dealurilor maramureșene pentru ca apoi să urce treptat spre creștele munților Ciucului care încă înalță în primele ore ale zilei. În drum, ne oprim la una din fermele de producție ale I.A.S. Baia Mare, unde a plouat mult în ultimele zile. Sigur, un semn bun pentru recolta de grâu și orz a anului viitor. La fața locului, așăzîndu-se în jurul nostru, se află și inginerul Nicolae Sima, directorul unității. În apropierea terenului de cultură, mai este puțin de lucru, practic, cîteva hectare de însemnătate cu grâu care ar putea fi realizate în condițiile respectării întotdeauna a cerințelor de calitate impuse. După analiza temeinică a situației concrete existente se decide reluarea activității în câmp. Într-adevăr, condițiile de teren permit acest lucru fără a se face abateri de la tehnologia de cultură stabilite. Ne înterăm de meseri general al activității la semănat.

— „Aveam de însemnat o suprafață totală de 250 hectare cu grâu. Orz l-am încheiat în urmă cu o săptămîni de cele 150 hectare planificate. Tocmai bine intru și ploaia, lucru care va favoriza înflorirea rapidă a boabelor. Situația va fi identică și la grâu. În momentul de față avem realizate mai bine de 220 hectare. Prin urmare, în cursul acestei zile vom încheia și semănatul acestor culturi. Principala este că ne-am încadrat în perioada optimă stabilită pentru zona noastră de cultură. Am realizat în jur de 600 hectare de orz și grâu, iar la denstatie am asigurat cel puțin 600 boabe germinabile pe metru pătrat. Cu alte cuvinte, așteptăm o recoltă mare de grâu în anul viitor.”

— Cum a fost valorificată experiența anului trecut?

— „Fiește, ca orice gospodăruș, am stabilit creșteri însemnate de producție la aceste două culturi. Anul trecut am obținut o recoltă bună. Cînd spun asta în vedere depășirea producțiilor medii planificate cu 900 kg la grâu și 840 kg la orz. Acesta înseamnă că se poate și mai mult. Totul depinde de modul cum este lucrat pămîntul. Dacă respecti tehnologiile stabilite poți să te aștepți la recoltă pe măsură. Altfel nu se poate. Noi avem o bază tehnico-materială la nivelul centrelor agricole moderne, intensive. Utilizăm cultura rezistentă, aceasta trebuie să fie deosebit de bună în ceea ce privește aspectul de care am ținut foarte mult în acest an. Într-un cuvînt, lucrările de bază. Nu am admis nici un rabat de la calitatea executării acestora. Iată, bunăoară, arătura...”

plexe. Tot atunci vom distribuiri și o doză de 20 kg la hectar urce lichidă. Cel puțin din acest punct de vedere ne-am îmbunătățit activitatea considerabil. Obiectivul imediat realizabil este de a obține producții la nivelurile centrelor noi revoluționare. Sînt rezinzi și noi recoltăm mari de grâu și orz. În această toamnă am semănat grâu din soiurile Transilvania și Lovrin 32, care s-au comportat cel mai bine la condițiile pedoclimatice din zona noastră de cultură.

Maramureș

Île s-au efectuat la o adîncime de 25 cm, cu toate că dîmădine de fructe. Avem deia recolta 250 tone mere, ceea ce reprezintă o treime din suprafața pomologică de care dispunem. La Fein, Grosi, Somcuta Mare și Băscă, ritmul la care este în creștere. Zilnic în livezile noastre sînt plantate peste 1000 de elevi din unitățile de învățămînt maramureșene. Contribuția acestora este înaltă în balanța realizărilor de pînă acum. As remarcă, în primul rând, hîncăria și spiritul gospodăresc al tinerilor, în special manifestat pentru calitatea lucrărilor efectuate. Practic, elevii participă la cules, transport, sortare și depozitare. Pînă la 10 octombrie vom încheia recoltarea fructelor în final, însemnate în totală realizată depășind cifra de 700 tone fruct. O bună parte din acestea vor fi livrate la export, primele loturi fiind deja prelucrate, în conformitate cu termenle stabilite.

IOAN AVRA

DUPĂ ORZ, UN ALT EXAMEN TREBUIE TRECUT CU „FOARTE BINE”

În cooperativa agricolă de producție Ciolpani, Sectorul Agricol Ilfov, orz a fost răsărit. Este doborîz, orz mai elevat ca aici însemnarea cerealelor este o lucrare căreia i se acordă o foarte mare atenție. De altfel, în această unitate frumusețe de 8400 de kg la hectar, au fost prelucrate de la care s-a pornit în actuala campanie.

Într-unul din cele două cooperative agricole de producție, Constanța Dobru, ne-a și spus în acest sens: „Orz, un verziș în urma ploilor căzute, pe cele 200 hectare cultivate. Ne-am grăbit și, iată, orecina se poate convergența cu acest fel de bine”.

Într-adevăr, faptul că cooperativa agricolă de producție Ciolpani este o cultură care „vorbește” de sine de o anumită experiență ce poate fi înălțată în această unitate frumusețe a Sectorului Agricol Ilfov. Despre stadiul însămînțării grăului am stat de vorbă cu acești specialiști care ne-a însoțit și în fermele vegetale, unde grăul urmează să fie însemnat pe o suprafață mult mai mare.

Se impune de la început o precizare: faptul că s-a pornit din plin la însemnarea grăului, mai ales în ultimele zile, cînd terenul s-a mai zvînzit și a favorizat intrarea semînțării la pregătite cu grăul din timp. Ritmul de lucru calculat pe fiecare zi și utilizat în parte va asigura înflorirea rapidă a acestor culturi pînă la termenul stabilit, respectiv 10 octombrie.

patul germinativ optim însemnării și încolțirii grăului.”

La această unitate, avem să cîntărească ultimele cantități de sîmînță. Lucrarea se face diferențial, în funcție de culturile pămîngătoare, respectîndu-se și aici, cu strictețe, timpul înainte de a fi arat buncurile.

„Am avut prevăzută să semănam 475 hectare cu grâu. Pentru încadrarea strictă în timp am luat cele mai energice măsuri luate, în primul rînd, de pregătirea terenului, lucrare esențială în realizarea recoltelor bogate. Aici s-a lucrat în două schimburi, chiar dacă pămîntul

te ca grăul să fie arat în brazda. Adîncimea de semănat a fost fixată: 6,8 cm oferind garanția încorporării corespunzătoare a sîmînței. Nu-am însemnat de amplasarea acestei culturi în raport cu soarele folosite și planetele pămîngătoare. Cu soial Fundulea 29 elită, pentru sîmînță, vor fi semămate 200 hectare, grău ce va fi cultivat după floarea-soarelui și porumb. Pe 175 de hectare se va semăna soiul Din soia Fundulea 133 se va însemna numai pe terenurile cultivate, în prealabil, cu leguminoase. Recolta de grâu a anului viitor se hotărăște, asadar, în aceste zile, cînd timpul frumusețe redorite se pot să apară în iarnă, dar și pentru că după fiecare metru pătrat se pot obține 700-800 de plante recoltabile.

„De modul cum acționăm în aceste zile, de răspunderea care toți mecanizatorii, dar și noi, specialiștii, ne facem datoria depinde recolta anului viitor. Iată de ce, în centrul atenției noastre rămîie elementele care tin de tehnologia de lucru și de faptul că, spre deosebire de orz, acum grăul poate fi însemnat mult mai ușor. În termenul de care l-am arat folosind scormonitorul poate fi pregătît

ELENA CĂTUNEANU

Un proces complex: educația materialist științifică și umanist-revoluționară a tinerei generații

In dezbaterea organizațiilor U.T.C.

SENSUL DE LA FICȚIUNE ȘI ABSURD LA TRIUMFUL RAȚIUNII VIETII

Permanent pentru afirmarea omului

Încă în *Odissea*, marea epopee greacă, unde apare pentru prima oară, *Atheos* înseamnă „fără ajutorul zeilor”. *Atheos* este întrebuințat, apoi, de către Platon care îl pune pe Socrate, în dialog cu Meletos, să rostească: „amfrii oare că există unii zei? Eu însumi cred că există zei, deci nu sînt cu totul *atheos* (athea), însă nu cred în zeii celorlali și în alții”.

Chiar de la început, prin urmare, termenul, alcătuit cum era din a (alfa) privativ și *theos*, zeu, divinitate, a primit sens de la operațiunea de contestare a ceva, fapt, care, în aparență, nu numai că îl limita la simpla negație, dar îl mai și punea în dependență de obiectul pe care îl nega.

Situația era ciudată, căci ateismul părea să fie construită tocmai prin negarea obiectului său de exercițiu sau, oricum, a celui de care depindea, fie și negativ. Dar este parcă straniu ca un sistem de propoziții și încă unul care aspiră la o autonomie formală și materială să se construiască deconstruind, să se afirme negind, Gabriel Marcel, bunăoară, din perspectivă spirituală, era de părere că ateismul nu se înțelegea nici măcar pe termenii „presupunând doar „voința individuală”, anarhică în negativismul ei abstract.

Dar așa s'a stea lucrurile, să fie adică ateismul poziție negativă numai, să conteste fără să îi atese, să destitue fără să instige? Și încă, să fie în totală dependență de ceea ce negă și rostul său să fie altul decît să demistifice?

La prima vedere, cu adevărat ateismul pare să fie doar un sistem de propoziții negative și, totodată, într-o ciudată servitute față de obiectul său, pe care, paradoxal, îl elimină.

Ce-ă drept, ca negare a existenței oricărui divinității, ateismul este în oarecare măsură în dependență de ceea ce negă. Cum s-a spus adesea și cum este lesne de constatat, ateismul în determinările sale istorice, nu este în funcție numai de starea de cunoaștere, în genere, ci și de particularitățile religioasă la care se raportează. Altul, avea să observe Aram M. Frankan, este ateismul ca reacție la budism, altul în sistemul politeismului greco-roman, altul, în fine, față de monoteismul creștin. Chiar în cadrul aceleiași istorii, ateismul modern își are personalitatea sa inconfundabilă în raport cu poziția medievală critică și raționalistă față de religie și divinitate. Mai mult, în aceeași epocă, modernă, ateismul diferă după cum divinitatea (presupusă) este descriasă catolic, ortodox sau protestant.

Astfel încît, este o realitate istorică incontestabilă, dependența ateismului de forma și de fondul stării de religiozitate, după cum, tot în anumite limite, firește, este valabilă și inversa. Adică, religiile inesele se modifică în funcție de starea ateismului și de tipul său de construcție.

Dependența de starea de religiozitate, de particularitățile obiectului de exercițiu nu este însă totală, nici valoric, anterioară autonomiei și mai puternică decît aceasta. Căci ateismul, deși la o primă evaluare, doar negare a divinității, în ordinea scopului este mai mult decît sistem de propoziții negative, mai mult și altceva de fapt, fiindcă negarea este doar mijloc și nu scop sau scopul ultim. Impotivitatea aparențelor mai înainte de toate, ateismul este un sistem de propoziții afirmative intrucît sensul său major se află în identitate cu acela al emancipării umane. Aceasta pentru că, negind zeii, ateismul are în vedere emanciparea omului, este o afirmare a omului în polemica necesară cu poziția contrară teocentrică, care, principal, la omului condiția de a-și fi, ca om, propriul demiurg, deopotrivă cauză și scop, mijloc și sens.

Dependent și determinat de o ființă în sine care l-ar depăși în mod absolut și l-ar predestina, în acest caz, omul n-ar cădea în regimul unei existențe precare ontologic, nelăstare cum ar fi să gîndească și să acționeze ca subiect istoric? Redus la condiția unei ființe în statul de predicat, a-și fi se lăsa omului, chiar condiția sa de existență, în care intră aspirația neostolă, capacitatea de alegere, acțiunea în cunoștință de cauză?

Or, punerea omului în dependență de un „soare iluzoriu” îl depărta de sine, ca propriul său soare. Căci divinitatea este „soare iluzoriu” în jurul căruia omul se învîrtește, „atîta timp cît el nu se mișcă încă în jurul său însuși”. Dar, „critica religiei îl eliberează pe om de iluzii, pentru că el să gîndească, să acționeze, să-și făurească realitatea sa ca un om care s-a debarasat de iluzii, ca un om care și-a venit în fire, pentru că să se miste în jurul lui însuși și prin urmare în jurul adevărului său soare” (Marx).

Astfel încît ateismul presupune umanismul, adică afirmarea teoretică și practică a omului, ceea ce, pe scurt, înseamnă umanism.

Negind zeii, ateismul coboară de pe firmamentul existenței umane „soarele iluzoriu”, infirmă pierderea ființei noastre și, în urmare, ne afirmă. Suspendind starea de instrăinare religioasă, în mod firesc, ateismul înseamnă afirmare a omului care înțelege că numai omul se poate ajuta și el însuși, pentru a se explica pe sine. A omului ce nu mai trebuie, ca într-o fabulă a lui Esop să se roage cerului, dar să dea și din miini, ca să nu se încoce, ci a omului care își face din sine garanția izbînzilor lui și sensul întregii sale opere. Sau, cum spune un proverb popular românesc, a omului care înțelege că numai omul se poate ajuta și el însuși, pentru a se explica pe sine.

Ateismul la deci un sens pozitiv de vreme ce afirmă omul ca ființă care este măsura tuturor lucrurilor și, drept aceea, și a sa. Astfel încît, divinitate etimologică a ateismului, ca negare a oricărei divinități, trece în plan secund ca importanță, fiindcă, din nou, ateismul nu se oprește la contestare, nu este numai contestare. Rostul său este să afirme. Ateismul negă zeii pentru afirmarea omului și a umanului în autenticitatea lor. De aceea, ateismul, ca „suprimare pozitivă a instrăinării religioase” înseamnă „reînnoirea omului de la religie”, cum zicea Marx în celebrele sale *Manuscrise economico-filosofice din 1844*, la „existența sa umană, adică socială”. Sau pe scurt, de aceea ateismul este umanism.

GH. VLADUȚESCU

Argumentele cunoașterii științifice

În datele sale principale de definiție, educația este o relație de comunicare. Dar o relație aparte, una care se formează și se dezvoltă într-un „cîmp al experienței sociale”, care leagă între ele indivizii și grupurile umane dintre cele mai diverse. Calitatea socială a actului educativ este inseparabilă de o profundă învestiție umană, de însușirea progresivă a umanului, adică a omeneșului din noi, a ceea ce nu distinge ca purtători de raționalitate, afectivitate și experiență de viață prelucrată activ.

Dacă vom pătrunde sensurile cele mai profunde ale cuvîntului secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la cel de-al III-lea Congres al educației politice și culturale socialiste, vom distinge câteva idei de maximă relevanță practică pentru înțelegerea educației — inclusiv a celei materialist-științifice și umanist-revoluționare — în întreaga sa sferă de interdependențe, în dialecticitatea sa profundă. Este, educația pe care o făptuim, „o parte inseparabilă a dezvoltării „economico-sociale” și „o adevărată forță motrice a dezvoltării societății noastre în toate domeniile”. Este, această educație — care poartă toate însemnele spiritului revoluționar — o acțiune puternic modelată cultural, dominată de cerința a-șezării sale pe înaltele achiziții valorice ale penului uman. Numai în această perspectivă lărgă a conexiunilor multiple pe care le comportă, mesajul legăturilor sale cu realitatea nemijlocită, mesajul educativ poate și trebuie să dobîndească forța de a modela un om înnoit în totalitatea atributelor sale spirituale și atitudinale. „Fără o educație politică și o cultură înaltă” — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — oamenii rămîn prizonierii prejudecăților, misticismului, obscurantismului și — în condițiile uriașelor

prefașeri economico-sociale, ale schimbărilor ce au loc în raportul de forțe pe plan mondial — se pot ușor rătăci în viltoroarea vieții”.

Ășadar, a preînțîmpina o astfel de rătăcire, pe care adesea credințele și practicile mistico-religioase o folosesc pe canalele prozeismului și sistemelor persuasive de tot felul, înseamnă a proteja și realiza un cîmp de relații și influențe educative calitativ superioare, înaintate, bazate pe un fond valoric de mare rezistență în confruntarea cu timpul și cu judecata decisiv-

matilte achiziționate prin școală și prin alte surse, înțregul evantai al „învățării cognitive”, în conjuncție cu datele nemijlocite ale experienței de viață, ale faptelor muncii și conviețuirii cetățenești. Neputînd rămîne undeva, deasupra problemelor complexe ale vieții de zi cu zi, ca un soi de suprastructură spirituală în sine, ci trebuie să se afirme înăuntrul acestor probleme, ca o forță a mobilizării factorului uman în soluționarea lor, educația materialist-științifică și umanist-revoluționară devine ea însăși

O PRACTICĂ UMANISTĂ A ÎNVĂȚĂRII SOCIALE

vă a practicii vieții. Ceea ce, pentru cultivarea concepției materialist-științifice despre lume și viață are o însemnătate aparte, deosebită.

Sintem chemați, în acest sens, să pătrîdem mai atent în laboratoarele educaționale ale facerii personalității, observînd că acestea nu-si pot reduce sfera lor de constituire doar la transmiterea unui mesaj anume — ce-si află adesea expresii prezumpțioase verbale — spre orizonturi spirituale aflate în formare, în proces de cristalizare, cum sint cele tinere. Mai mult decît alte domenii ale actului educativ, cel al structurării convingerilor și atitudinilor materialist-științifice și de dezvoltare și ca un cuprinzător cîmp uman al învățării sociale. Adică al organizării experienței de viață în chip comunitar care să pună înfor-

Fișier

O DEZBATERE VALOROASĂ

Consecvență preocupărilor sale din domeniul educației materialist-științifice, revista „Magazin” publică în numărul ei din 26 septembrie 1987 dezbaterea „Educația materialist-științifică și orizontul conștiinței” organizată pe baza concluziilor unor cercetări prezentate în cadrul sesiunii anuale a Centrului de cercetări pentru problemele tineretului. Participanții la discuție, asistent universitar Dumitru Bortun de la Catedra de sociologie a Universității din Brașov, dr. Petre Dăteulescu, cercetător științific la Centrul de cercetări pentru problemele tineretului și, respectiv, publicistul Gh. Brătescu.

De la bun început atrage atenția faptul că această dezbateră are un caracter aplicat, de lucru și semnificativ, polemic în raport cu anumite înțelesuri și teze rutinate în legătură cu acest domeniu extrem de sensibil.

Iată de exemplu, D. Bortun prezintă foarte clar care sînt raporturile educației materialist-științifice cu însăși însușirea temeinică și promovarea neabătută a umanismului revoluționar: „Cunoașterea lumii este obligată, de acum încolo, să se circumscrie cunoașterii, prin practică, în special cunoașterii politice, în condițiile controlabile ale experimentului științific și filosofic. Dar ale unei filosofii a acestei practici și a cunoașterii științifice, căci — să nu uităm! — misterele își găsesc dezlegarea nu numai în „practica omenească”, ci și în „înțelegerea acestei practici”. A-cestă lovitură necruțătoare pe care filosofia marxistă a dat-o speculației, „dulcei visării”, gîndirii precritice și nestiințifice, nu a fost totuși decisivă. Dacă speculația a fost înlăturată în cea mai mare parte din filosofia contemporană, dintr-o ultimă vreme ea redute rămîne religia”.

Din acest punct de vedere discuția la care ne referim deschide orizonturi noi nu numai în ceea ce privește abordarea în plan teoretic a temei, ci și în ceea ce vizează domeniul practicii sociale, al frontului educativ ca alare. Iată de ce referindu-se la exigențele acestei acțiuni de largă perspectivă, așa cum se desprind ele din marștrala cuvîntare rostită de secretarul general al partidului la Congresul al III-lea al educației politice și culturale socialiste, dr. Petre Dăteulescu subliniază: „Este însă evident că activitatea de educație materialist-științifică fără dezvoltarea pasivului față de rezultatele și posibilitățile științei și fără orientarea psihic-afectivă individualizată nu favorizează constituirea unor convingeri științifice durabile, după cum simpla preocupare pentru marcarea prin ceremonii laice a unor evenimente cu semnificație personală, în absența educației științifice și a orientării procesului de autocunoaștere, nu duce la dislocarea mentalităților mistico-obscurantiste. Educația materialist-științifică reprezintă un obiectiv complex, care necesită utilizarea unor strategii complexe, iar o strategie educațională nu poate fi eficientă decît în condițiile de „ontologizare” a actului educativ”.

Firesc, o asemenea dezbateră nu poate epuiza totalitatea implicațiilor temei. Esențial este, însă, că se amplifică și se diversifică frontul preocupărilor în acest sens, iar respectiva dezbateră este un valoros îndemn la reflecție și acțiune.

Pagină realizată de ȘERBAN CIONOF

Vechi minciuni pentru noi credincioși

Arătăm în prima parte a acestor însemnări (vezi „Știința tineretului” din 4 iulie a.c. pag. IV) că proliferarea misticismului și obscurantismului în societatea occidentală contemporană nu este nici înmîlțitoare, nici surprinzătoare. Dimpotrivă, aceasta reprezintă o realitate defavorizantă ce ține de cauze de esență care și dictează criza de valori a capitalismului.

În asemenea circumstanțe, în dorința de a distra atenția maselor — și deloc întîmplător, tinărului în mod deosebit — de la o analiză lucidă a realităților și de la măsurile radicale ce s'ar impune, este alimentată o stare de spirit proprie proliferării diverselor forme de sarlatanerie biologică, de „teorie de înțelegere din partea unor traficanți de practici și sloganice mistice, uneori chiar sub forme îndoaite de sofisticate.

Se întîmplă un fapt paradoxal. Dacă dintotdeauna catolicismul s-a dovedit de o inflexibilă inelentă față de orice încercare de erzie sau de subminare a clientelei sale, astăzi, în condițiile „expansivității sub-culturii” și ale avlanței misticismului se aud — pe fondul climatului de inelentă declarată — și unele voci care solicită un dram de indulgență pe motivul că acestea ar putea (chibzurile li) „să mențină trează o

cit de mică lumină de credință”.

Nu întîmplător eforturile unor doctrinari teococi de referință nu mai încearcă să surmonteze dificultățile canonicele tradiționale, ci chiar să le relaxeze într-o terminologie mai adecvată spiritualității contemporane.

Dacă în alte dăți ne-am referit mai ne lare la elvea dintre scrierile lui Hans Küng (în principal la „Es-

uit mai puțin despărțirea de Dumnezeu”. Și mai departe: „Astăzi nici un gânditor cinstit nu vrea să demonstreze falsitatea ipotezei religioase. Se limitează, eventual, la a-și susține inutilitatea” — istoric și profetie” (Edition du Rocher, 1980) care în Italia a fost tradusă cu un titlu mai apropiat de nevoile de monstrare ale ambicionado, „Nosstradamus — la profetie dal 1551 al 2000”. Pe scurt,

reventicat. Unii merg pînă la Roger Bacon (desi, cu aproape un sfert de veac în urmă, Franco Aless realizase o substanțială sinteză intitulată „Mito e scienza in Rugiero Bacone”), iar alții pînă la Orfeu (dar în cu totul altă ordine de evidență decît cea ce George Catol a denumit a fi „Orfism și profetie”).

Lar lista ar putea continua. Substratul unor asemenea încercări este împede. Pe de o parte, dorința de a confecționa precursori cîi mai „onorabili”, iar pe de alta, dorința de a acorda o tradiție și o continuitate.

Se întîmplă, însă, ca istoria să joace și renzîrluri. Mai puțin conșocătorii sau (poate?) mai puțin inspirați, unii apelează la nume de rezonanță cel puțin ciudată cum ar fi Swendenburg, Allan Kardec, Celeste Castigloto, Conte de Saint-Germain etc. desi, prin ea însăși, această derutantă alăturare reflectă confuzia care domnește, ca si lipsa unor criterii riguroase de definire și autodefinire.

Dar radiografia fenomenului nu se poate opri doar la un inventar al faptelor. Trebuie văzute resorturile și mobiluri, ceea ce ne determină să afirmăm că, prin cele mai reprezentative exemple, „noile profetii” ale occidentalului acesit sfîrsit de secol și de mileniu sînt, în fapt, pur și simplu doar niște (relativ) noi imposturi.

Pe acest fond, sigur că și „noile religii” (care pînă la un punct sînt ceva cu totul distinct față de alte forme de „păstrare și anărare a credinței”) pedalează în chip forte asupra „permanenței sacralului”, fiecare dintre ele susținînd că ar fi singura și exclusivă sa purtătoare.

În acest foarte complex peisaj apar și „noii magicieni” care anatimizează mîfienta raționalistă față de „corpusul” lor doctrinar și invocă — desigur, în maniere mai sofisticată — „haruri oculte”.

Și, pentru ca totul să se mențină în planul plauzibilității se caută cu fervoare și

PROFETIE SAU IMPOSTURĂ? (II)

ideea este că lesendarul și alit de controversat personal nu a fost nicidecum impostor; ci un vizionar ale cărui profetii de acum aproape cinci secole se vor confirma pe deplin abia spre sfîrsitul secolului, fiecare dintre ele susținînd că ar fi singura și exclusivă sa purtătoare.

În acest foarte complex peisaj apar și „noii magicieni” care anatimizează mîfienta raționalistă față de „corpusul” lor doctrinar și invocă — desigur, în maniere mai sofisticată — „haruri oculte”.

Și, pentru ca totul să se mențină în planul plauzibilității se caută cu fervoare și

Pe acest fond, sigur că și „noile religii” (care pînă la un punct sînt ceva cu totul distinct față de alte forme de „păstrare și anărare a credinței”) pedalează în chip forte asupra „permanenței sacralului”, fiecare dintre ele susținînd că ar fi singura și exclusivă sa purtătoare.

În acest foarte complex peisaj apar și „noii magicieni” care anatimizează mîfienta raționalistă față de „corpusul” lor doctrinar și invocă — desigur, în maniere mai sofisticată — „haruri oculte”.

Și, pentru ca totul să se mențină în planul plauzibilității se caută cu fervoare și

Pe acest fond, sigur că și „noile religii” (care pînă la un punct sînt ceva cu totul distinct față de alte forme de „păstrare și anărare a credinței”) pedalează în chip forte asupra „permanenței sacralului”, fiecare dintre ele susținînd că ar fi singura și exclusivă sa purtătoare.

În acest foarte complex peisaj apar și „noii magicieni” care anatimizează mîfienta raționalistă față de „corpusul” lor doctrinar și invocă — desigur, în maniere mai sofisticată — „haruri oculte”.

Și, pentru ca totul să se mențină în planul plauzibilității se caută cu fervoare și

Pe acest fond, sigur că și „noile religii” (care pînă la un punct sînt ceva cu totul distinct față de alte forme de „păstrare și anărare a credinței”) pedalează în chip forte asupra „permanenței sacralului”, fiecare dintre ele susținînd că ar fi singura și exclusivă sa purtătoare.

În acest foarte complex peisaj apar și „noii magicieni” care anatimizează mîfienta raționalistă față de „corpusul” lor doctrinar și invocă — desigur, în maniere mai sofisticată — „haruri oculte”.

Și, pentru ca totul să se mențină în planul plauzibilității se caută cu fervoare și

Pe acest fond, sigur că și „noile religii” (care pînă la un punct sînt ceva cu totul distinct față de alte forme de „păstrare și anărare a credinței”) pedalează în chip forte asupra „permanenței sacralului”, fiecare dintre ele susținînd că ar fi singura și exclusivă sa purtătoare.

În acest foarte complex peisaj apar și „noii magicieni” care anatimizează mîfienta raționalistă față de „corpusul” lor doctrinar și invocă — desigur, în maniere mai sofisticată — „haruri oculte”.

Și, pentru ca totul să se mențină în planul plauzibilității se caută cu fervoare și

Procesul întinericului

Eu intrat, unul după altul, în cameră. Ea, înfipă, bătoasă, arrogantă. Nu se uita la nimeni, ne survoia cu privirea, în fapt ne ignora. În spatele ei, el, umil, stîfnic, dacă nu chiar slugarnic. Un ins care în realitate nu îți putea spune prea mult. A urmat o clipă de tăcere stînjitoare. Stînjitoare clipă, stînjitoare tăcere! Grea și apăsătoare clipă... Prima care a vorbit a fost ea.

— Noi ne-am hotărît să părăsim țara. Pe dv. nu vă interesează de ce. Avem o credință și vrem să ne-o împlinim. Șofii meii este total de acord. Nu-i așa?

Cel interelat astfel a făcut o mișcare bruscă, de parcă ar fi vrut să se așere, dar nu a avut puterea decît să îngîmbea ceva ce ar fi semănat cu o a-probare. Mă uitam la ea, om tinăru, doapriile mari îi conferă aerul unui studios (ceea ce aveam să află mai tîrziu că si era), dar hainele posonite contrastau flagrant cu înfățișarea elegantă a doamnei sale.

Nici n-am apucat să ne du-

mirim după acest prim șoc că ea a continuat să vorbească. — Aici, în România, drepturile noastre religioase nu sînt respectate. Eu, la servici, sînt persecutată. Vreau să plecăm. Vrem să fim alături de frații noștri.

O secundă am fost tentat să cred că acest cuvînt, „frații”, reprezintă niște adevărați membri ai familiei. Dar nu! Acești „frați” (care mai au și „surorii”) sînt niște secte religioase pe care, datorită caracterului ei antiprogresist, le-găile statului nostru nu o pot admite. Dar ce conta în acele momente de extaz poetic pentru insolita avocată a... „libertății de credință”?

Pe scaunul de alături, soțul somnola și, din cînd în cînd, nu avea decît o vagă reacție a ceea ce ar trebui să fie un ins întregu. Doamna turluă. O vreme am vrut să-i notez „confesiunile”, apoi am renunțat. La ce bun să înnegresc hîrtia cu tot felul de sporovăiești pe care cu greu logica le poate descrie? Cui folosește? Ce demonștrăm?

Normal, cazul pus în discuție a trebuit să fie cercetat în toate amănunțele sale. Amînușe care, departe de a fi secundare, se cuvin decitate sub toate unghiurile și înțelese în toate semnificațiile lor. Astfel, am reușit să află că

aceeași: „Nu permit, în numele credinței!”

Orice fel de încercare de a o sprîjni, spre a-și cunoaște și a-și exercita cu adevărat drepturile ei de prozeism și elementare obligatii față de colectivitate se loveau de aceeași frazeologie găunoasă.

El, la rîndul său, dovedea o inexplicabilă, măcar la prima vedere, lipsă de personalitate. Un inginer bun, spuneau cu

„Cartea Sfîntă... Curînd a venit pe lume și fetița. El se gîndea s-o boteze Mihaela. Ea a insistat să se numească Estera. Benignă similitudine cu un nume biblic care avea după aceea să dobîndească alte și cu totul alte semnificații.

Părinții lui voiau să o boteze după religia ortodoxă. El, și-a spus, el, trebuia bărbinesc, a dat din umeri și-a mai lăsat lucrurile să treacă de la sine.

În schimb, ea și părinții ei (el înșiși împătimiti sectanți!) insistau să fie botezată cu această, este fără doar și poate că la mijloc a existat (și mai există) un sentiment sincer — măcar din partea lui! —, fapt este că la scurtă vreme după căsătorie ea a început să devină tot mai insistență. Treptat, cercul său de prieteni, înși cu care discuta filosofie, literatură, tehnică și încă atîtea altele, a început să se îngusteze. Casa a deveni neprimitoră pentru cei care cutezau să poarte cu ei o altă carte decît

factor de discordie și disensiune. Un obiect oarecare intr-o împărțelă de „credință”, într-un subiect de negociere la o țară și în a mizat al așa-zisei „credințe”.

Cînd a fost, spre pildă, cazul ca la ei în întreprindere soțul să participe la un concurs de creație tehnico-științifică, soția a sărit ca arsă. „Știința — unelata Diavolului, în Seta-nă!” Nu l-a lăsat, desi su-biectul îl pasiona și poate, de ce nu?, rezultatele nu ar fi fost chiar oarecare. În schimb, îl tira din ce în ce mai des la „adunări” la înțîniri cu „frații” și „surorii” cu care e greu de spus ce avea comun.

Așa încît aici, în acest birou în care oameni cu cuget clar, cu judecată limpede stau și li ascuțit, se simt aproape ca doi străini. Ea, aparent plină de forță și cu o personalitate marcantă, conturată, el, stîngher, umil, sfios. Cu toții înțelegem situația. Nu se spun vorbe mari; ceea ce li se cere este doar să cumpănească matur, temelnic. Nu e vorba numai de o simplă aventură a lor, a doi înși care nu vrut neapărat să se joace, fie de-a căsnicia, fie de-a credința. Este vorba și de un copil. Care copil nu are nici o vină că s-a născut într-o familie angajată în acest mar mult de-a periculosul joc al irresponsabilității.

SCRISOARE NEEXPEDATĂ

toții, dar, totodată, un om total lipsit de voință. Se pare că se cunoașteau de mici, copilarisera împreună, este fără doar și poate că la mijloc a existat (și mai există) un sentiment sincer — măcar din partea lui! —, fapt este că la scurtă vreme după căsătorie ea a început să devină tot mai insistență. Treptat, cercul său de prieteni, înși cu care discuta filosofie, literatură, tehnică și încă atîtea altele, a început să se îngusteze. Casa a deveni neprimitoră pentru cei care cutezau să poarte cu ei o altă carte decît

La un moment dat, soția izbucnește aproape furibund: — Dar eu am scris la frați, le-am spus că venim. Ce-o să-mă fac eu? Ce vor spune despre mine?

Am tăcut cu toții. Bărbatul privea fix la podea. Parcă ceva îl pironoa. Nu voia să se scoale și în momentul în care un om cu părul alb i-a sfătuit să nu amine „decizia”, a oțot din greu. Au leștă mai înții ei: apoi am leșt și noi. Multă vreme m-a obsedit această în-fost chiar oarecare. În schimb, îl tira din ce în ce mai des la „adunări” la înțîniri cu „frații” și „surorii” cu care e greu de spus ce avea comun.

La un moment dat, soția izbucnește aproape furibund: — Dar eu am scris la frați, le-am spus că venim. Ce-o să-mă fac eu? Ce vor spune despre mine?

Am tăcut cu toții. Bărbatul privea fix la podea. Parcă ceva îl pironoa. Nu voia să se scoale și în momentul în care un om cu părul alb i-a sfătuit să nu amine „decizia”, a oțot din greu. Au leștă mai înții ei: apoi am leșt și noi. Multă vreme m-a obsedit această în-fost chiar oarecare. În schimb, îl tira din ce în ce mai des la „adunări” la înțîniri cu „frații” și „surorii” cu care e greu de spus ce avea comun.

Firește, o asemenea dezbateră nu poate epuiza totalitatea implicațiilor temei. Esențial este, însă, că se amplifică și se diversifică frontul preocupărilor în acest sens, iar respectiva dezbateră este un valoros îndemn la reflecție și acțiune.

TELEGRAME

Tovarășului PIETER KEUNEMAN

Președintele Comitetului Central al Partidului Comunist din Sri Lanka

Cu ocazia celei de-a 70-a aniversării a zilei dumneaștră de naștere, vă adresăm, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al meu personal, un salut prietenesc...

NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român

Tovarășului NAJIB

Secretar general al Partidului Democrat al Poporului din Afganistan, Președintele Consiliului Revoluționar al Republicii Democratice Afganistan

KABUL

Cu prilejul alegerii dumneavoastră în funcția de președinte al Consiliului Revoluționar al Republicii Democratice Afganistan, vă adresez cordiale felicitări...

NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Republicii Socialiste Române

Cu privire la convocarea sesiunii C.A.E.R.

La 13 octombrie a.c. în capitala Uniunii Republicilor Socialiste Moscova se va deschide ședința a 43-a extraordinară, a Sesiunii Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

AGENDA

Tovarășii Ștefan Andrei, viceprim-ministru al guvernului, a prim-șef al Republicii Gălbene, președintele Concursului „M.A.N.-G.H.H.” din R.F. Germania

Cu acest prilej, au fost discutate unele aspecte ale colaborării între întreprinderi românești și concerul „M.A.N.-G.H.H.”

În zilele de 28 septembrie - 2 octombrie a.c., o delegație de activiști ai Partidului Socialist Unit din Germania...

Cu prilejul celei de-a 38-a aniversării a întemeierii Republicii Democratice Germane, la Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România...

Cu prilejul Zilei naționale a Republicii Cehoslovacii, a avut loc în Capitală o manifestare culturală...

COMPETIȚIA CALITĂȚII

Pentru studenții și cadrele didactice de la Facultatea de Tehnologie și Chimia Textilelor din Iași...

- ȘTIINȚĂ
• TEHNICĂ
• PRODUCȚIE

„O mai veche preocupare a noastră — ni se spune — a fost aceea a realizării unui aparat care să determine rezistența la tracțiune a bumbacului prin metoda solicitării în fascicul...”

IMPORTANT!

„Gala tinerilor concertisti” de la Acad. D. P. O. dezbateri, „cinec” — Textul de muzică ușoară...

azi
INFORMAȚII • NOTE • SAH • FILATELIE • UMOR
INSEMNĂRI • MUZICĂ • JOCURI • EPIGRAMA

Pe cîțiva quadrati

Simbătă, 3 octombrie 1987. Zi densă în acțiuni și inițiative politico-tehnologice și cultural-educative pentru toate organizațiile U.T.C.

Foto-album

Ta cu cine ? Foto: LILIE TEMPUR

LA CASA CĂSĂTORIILOR

Octombrie este o lună a nului pe care mulți tineri și-o trec în dreptul unui important eveniment — căsătoria.

INEDIT

Recent, s-a încheiat acțiunea desfășurată sub genericul „Turul României cu căruța”. Pe o distanță de peste 2.000 de kilometri...

NOUȚĂ LA „EDITURA TEHNICĂ”

Deosebit de activă, „Editura Tehnică” se preocupă intens și de publicarea unor lucrări de interes larg, menite a sporii preocupările unuia număr cititor...

MODA

O nuanță de noiembrie s-a instalat. Sus, la munte, a fost semn de luna decembrie chiar.

SIMBĂTĂ SEARA
povestire „Dună de Lev Tolstoi — Bal... în travesti! 3) Personaj masculin din opera...

Reflecții după prima etapă a Cupelor europene la fotbal

SPORT

Cît mai trebuie să învățăm din eșecuri?

Prima etapă a cupelor europene la fotbal s-a încheiat cu numeroase surprize. Au fost răsturnate, spectaculos, rezultate din prima mână, fiind eliminate echipe apărute și rezultate de calificare...

Luându-l global, nu putem vorbi de un eșec. Trei din cinci înseamnă un procentaj de 60 la sută. Ceea ce nu-i așteptat rău...

ORIZONTAL: 1) de studii și profesioniști... VERTICAL: 1) de studii și profesioniști... 2) Erout

Sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

NAȚIUNILE UNITE 2 (Agerpres). — Gu. Caroleescu transmite: Acțiunile pentru securitate generală, pentru încetarea reciprocă a cursurilor comune în vederea edificării unei lumi fără violențe și fără războaie, în care sârăcia și foametea să fie eradicate constituie singura cale prin care se poate rezolva dilema în fața căreia se află umanitatea — a declarat, în expunerea făcută în plenul Adunării Generale, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Bulgaria, Petar Milanov. Este vorba de abordarea principiilor a problemei legate de supraviețuirea omenirii și păstrarea civilizației umane. Ministrul bulgar a subliniat în acest context că se pune o preocupare generală — care trebuie să vizeze „umanizarea” relațiilor internaționale, democratizarea lor, prin crearea de garanții morale și sociale de apărare a păcii.

Acordul de principiu intervenit între Statele Unite și Uniunea Sovietică în problema eliminării rachetelor cu rază medie de acțiune — a declarat ministrul de externe al Austriei, Alois Mock — este deosebit de important, dar el reprezintă doar un prim pas în direcția rezolvării. Vorbitorul a arătat că acordul respectiv trebuie să fie urmat de reducerea substanțială a altor categorii de arme, de eliminarea totală a armelor chimice și nucleare. Este necesar ca Națiunile Unite să stabilească principii de dezarmare ambițioase, dar realiste, a declarat ministrul austriac, apăsând că negocierile multilaterale în acest domeniu trebuie să completeze tratativele dintre principalele puteri nucleare.

Republica Filipine — a declarat ministrul interimar de externe al acestei țări, Manuel Yan — acordă o importanță primordială respectării suveranității naționale și integrității teritoriale. În acest context, el a subliniat că este necesar să se pună în discuție problema armelor chimice și nucleare și să se caute mijloc de rezolvare a diferendelor dintre state. Vorbitorul a arătat că la scara internațională trebuie să se acorde prioritate problemelor globale, cum ar fi problema energiei, problemele compatibile cu interesele tuturor statelor și, în primul rând, cu interesele menținerii și consolidării păcii și securității internaționale. Aceasta cu atât mai mult, actuală și subliniat el, cu cât rămâne actuală amenințarea gravă a unui holocaust nuclear.

Seful delegației Qatarului, Hamad Bin Saïd Al-Thani, și-a exprimat profunda îngrijorare față de evoluția conflictului dintre Iran și Irak, care, după părerea sa, nu numai că produce mari pierderi de vieți omenești, dar reprezintă, în același timp, o serioasă amenințare la adresa păcii și securității internaționale. El a arătat că țara sa, împreună cu celelalte state membre ale Consiliului de Cooperare al Golfului, depune toate eforturile pentru a se pune capăt conflictului, prin intermediul unui acord care să garanteze drepturile legitime ale celor două părți și să permită evitarea intervențiilor străine.

Președintele Mozambicului, Joaquim Alberto Chissano, a arătat că țara sa este în fața unei situații complexe în care se află țara ca să urmare a războiului declarat de regimul rasist de la Pretoria împotriva Mozambicului. Vorbitorul a cerut comunicarea internațională să adopte măsuri energice care să pună capăt politic regimului de apartheid din R.S.A., care ocupă în continuare ilegal teritoriul Namibiei și săvârșește repetate acte de agresiune împotriva statelor vecine suverane.

Acordul dintre cei cinci președinți din America Centrală reprezintă o etapă importantă către pace și cooperare într-o regiune zdruncinată multă vreme de conflicte, ale căror rădăcini se află în injustiții sociale și economice — a declarat ministrul de externe al Suediei, Sten Andersson. El a arătat că aceste injustiții au fost mult agravate de ingerințele din afară, cum este sprințul acordat de S.U.A. celor care luptă împotriva guvernului legal din Nicaragua. După părerea sa, trebuie să se găsească un mod de negociere a conflictelor din diferite regiuni ale lumii, îndeosebi celui din Golf, care riscă să se extindă. El a apăsând că este necesar să se întărească colaborarea cu țările din Africa australă, victime ale politicii de agresiune și destabilizării promovate de S.U.A.

Ministrul de externe al Israelului, Shimon Peres, a declarat că o conferință internațională în problematica Orientului Mijlociu trebuie să asigure negocierea directă și încheierea negocierilor trebuie să aibă loc între Israel și statele arabe. Conferința trebuie să se abțină de la soluții impuse și să renunțe la poziția față de acordurile bilaterale încheiate anterior — a adăugat vorbitorul. Dar trebuie, de asemenea, să asigure negocierii pentru soluționarea chestiunii palestinene sub toate aspectele sale. El a declarat ministrul israelian, dăruind că aceste negocieri trebuie să se desfășoare în comisi bilaterale, iar în una din comisi, convorbirile trebuie să se ducă între delegațiile israeliană și palestiniană-irordaniană, cu angajarea celor cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate, ca garanți și mediatori. Ministrul de externe israelian a precizat însă că guvernul său este deschis în privința acestor probleme.

Vorbitorul a adresat un apel ca baza de încredere fraternală creștă în ultimul timp de multe părți din regiune să fie folosită, și nu periclitată. Ministrul de externe al Srierei Leone, Alhaji Abdul Karim Koroma, a declarat că perspectivele economice mondiale, îndeosebi ale țărilor în curs de dezvoltare, sînt sumbre. În opinia sa, criza datorită externe este o parte integrantă a crizei dezvoltării pe care o traversează numeroase țări în curs de dezvoltare, deoarece sporiștea rapidă a sarcinii de rambursare a angajamentelor financiare externe, după simplarea excesivă a creditului internațional, a blocat creșterea economică în țările debitoare.

Conflictul arabo-israelian rămâne unul din cele mai explosive, a declarat ministrul de externe al Siriei, Farouk Al-Shara, care s-a pronunțat pentru intensificarea eforturilor în vederea încheierii lui. O pace justă și globală, a spus el, va putea fi stabilită în Orientul Mijlociu, numai atunci când Israelul se va retrage din toate teritoriile ocupate și vor fi garantate drepturile fundamentale ale poporului palestinian, în cadrul unei conferințe internaționale pentru o pace autentică, ce s-ar rouni sub egida O.N.U. Ministrul sirian a arătat că este necesar să se acționeze pentru transformarea Orientului Mijlociu într-o zonă demilitarizată. Pe de altă parte, el a exprimat îngrijorarea față de evoluția conflictului dintre Iran și Irak, vorbitorul a subliniat importanța promovării unor soluții de bună vecinătate între statele din Golf și a cerut retragerea tuturor forțelor navale străine din zonă.

Este necesar ca la actuala sesiune să se atace direct problema barierelor profesionale, care restrâng comerțul mondial și favorizează interesele economice și politice ale unui grup restrins de state, deoarece asigurarea unor schimburi libere este o condiție esențială pentru realizarea economiei mondiale și îndeosebi pentru depășirea crizei ce confruntă țările în curs de dezvoltare — a declarat subsecretarul de stat pentru Afaceri Externe al Republicii Dominicane, Fabio Herrera-Cabral.

După cum informează agenția Kampucheană S.P.K., șapte inalte personalități kampuchiene, acționând în spiritul inițiativei prințului Norodom Sianuk, au trimis la 28 august a.c. o scrisoare președintelui Consiliului de Stat al R.P. Kampuchea, Heng Samrin, președintelui Consiliului de Miniștri, Hun Sen, prințului Norodom Sianuk și conducătorilor celorlalte două grupuri din opoziție propunându-le organizarea unei mișcări grăbite a unei întâlniri a tuturor grupurilor khmere în vederea restabilirii păcii și realizării reconcilierii naționale.

În scrisoarea de răspuns prințului Norodom Sianuk a declarat că „acceptă cu plăcere” invitația și și-a exprimat speranța că și conducătorii celorlalte trei părți își vor exprima în timp util acordul în această problemă. În declarația M.A.E. al R.P. Kampuchea, citată de agenția menționată, se arată că guvernul R.P. Kampuchea și poporul kampuchian salută declarația prințului Sianuk și cea corespunzătoare politicii de reconciliere națională promovate de R.P. Kampuchea, dorinței de soluționare a problemelor interne ale țării de către poporul kampuchian în totală independență și fără intervenție din afară. Guvernul R.P. Kampuchea a declarat în mod solemn că este pregătit să participe la reuniunea părților kampuchiene men-

ționate în scrisoarea de la 28 august și să participe în cadrul prințului Norodom Sianuk. Într-o declarație a M.A.E. al R.S. Vietnam — difuzată de agenția TASS — se exprimă sperința față de întinderea forțelor kampuchiene, care ar putea marca începutul din impasul actual, ar putea pune bazele procesului de reglementare pe cale pașnică a problemelor interne ale Kampuchiei.

MOSCOVA 2 (Agerpres) — Într-un interviu acordat agenției TASS, ministrul Afacerilor Externe din guvernul de la Phnom Penh, Heng Samrin, a arătat că a venit timpul pentru ca toate problemele interne ale Kampuchiei să poată fi soluționate de poporul kampuchian, fără nici un amestec din partea altor țări. Pentru edificarea unei Kampuchii independente, suverane, nealinate și prospere trebuie să se unească toate forțele patriotice kampuchiene și să se adopte în podfa faptului că Japonia importă din țările Golfului peste 40 la sută din petrolul de care are nevoie.

TEHERAN 2 (Agerpres) — Obiective militare și centre industriale irakiene, între care cele din zona Basra, au fost bombardate în ultimele 24 de ore de aviația iraiană. Într-un interviu acordat agenției zimbabwene, El a arătat că hotărârea privind aplicarea acestor măsuri trebuie să fie adoptată de O.N.U. Extinderea autorității acordată statelor africane „din prima linie” nu poate fi acceptată ca o alternativă la izolarea regimului rasist de la Pretoria — a menționat Robert Mugabe.

HARARE 2 (Agerpres) — Sanctiunile împotriva regimului rasist de la Pretoria pot fi eficiente numai dacă vor avea un caracter autopermanențor — a declarat primul ministru zimbabwean, Robert Mugabe, într-un interviu acordat agenției zimbabwene. El a arătat că hotărârea privind aplicarea acestor măsuri trebuie să fie adoptată de O.N.U. Extinderea autorității acordată statelor africane „din prima linie” nu poate fi acceptată ca o alternativă la izolarea regimului rasist de la Pretoria — a menționat Robert Mugabe.

PREȘEDINTELE R.S. CEHOSLOVACIE, Gustav Husak, l-a primit pe ministrul economiei al R.F.G., Martin Bangemann. După o discuție în prezența șefului delegației germane, CTG, în cadrul convorbirii a fost exprimată dorința părților de a dezvolta relațiile bilaterale în spiritul bune vecinătăți.

LA BERLIN s-au încheiat convorbirile dintre Erich Heinecker, președintele Consiliului de Stat al R.D. Germaniei, și Mauno Koivisto, președintele Finlandei, care a efectuat o vizită oficială de trei zile în R.D.G. Au fost examinate perspectiva relațiilor bilaterale și aspecte ale actualității internaționale. S-a subliniat — relevă agenția citată — că vizita și rezultatele convorbirilor au contribuit la consolidarea raporturilor de prietenie și încredere dintre cele două state.

LA SOFIA a fost semnat programul de colaborare economică și tehnico-stiințific în domeniul energeticii între R.P. Bulgaria și U.R.S.S. până în anul 2000. Documentul prevede extinderea în continuare a cooperării în construirea de obiective ale energeticii atomice, a termii și hidrocentralelor în Bulgaria, în reconstituirea și modernizarea capacităților energetice existente.

GUVERNUL R.P.S. ALBANIA și R.F. GERMANIA au decis să stabilească relații diplomatice între cele două țări, începând cu data de 2 octombrie 1987, și să facă schimb de reprezentanți la nivel de ambasador. Agenția ATA relevă că această hotărâre a fost luată pornindu-se de la dorința țărilor respective de a dezvolta relațiile dintre ele.

LA WASHINGTON au luat sfârșit lucrările adunării anuale comune a Fondului Monetar Internațional (F.M.I.) și Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), la care au participat miniștrii de finanțe și guvernatorii băncilor centrale din cele 151 de state membre ale acestor organizații, între care și România.

INTR-O DECLARAȚIE făcută la Bruxelles, vicepreședintele S.U.A., George Bush, a menționat în cadrul reuniunii de vineri din capitala Belgiei a Consiliului NATO s-a manifestat „consensusul general al aliaților față de realizarea acordului de principiu sovietico-american cu privire la lichidarea rachetelor nucleare cu rază medie și cu rază mai scurtă de acțiune”. Potrivit vicepreședintelui american, membrii Consiliului NATO și-au exprimat speranța că un acord definitiv va fi încheiat în momentul stabilit de cele două părți.

George Bush a menționat că, în numele Administrației S.U.A., l-a asigurat pe partenerii din NATO că Statele Unite vor continua împreună cu Uniunea Sovietică procesul negocierilor privind controlul armelor nucleare. El a adăugat că neașteptându-se la realizarea unui acord asupra armelor nucleare strategice, Washingtonul intenționează să se ajungă la un acord referitor la lichidarea armei chimice, să poarte tratative vizând reducerea și echilibrarea nivelului armamentelor convenționale.

BRESCIA frizerilor va avea în curând un muzeu propriu în capitala R.D.G. Ineditul muzeu, care se va deschide în cel mai scurt timp la Berlin, într-o veche și frumoasă casă, va expune peste 11.000 de obiecte atestând evoluția acestei profesii, poate una dintre cele mai vechi în istoria omenirii, de-a lungul a cinci milenii. Vizitatorii vor avea ocazia să vadă vechi instrumente de care se foloseau frizerii în Evul Mediu, unele cu care extrăgeau dinții bolnavi sau execrau intervenții chirurgicale, pentru că frizerii erau într-o anumită măsură medici. Muzeul va adăposti și o bogată colecție de peruci, care va ilustra tendințele modei în coafură de-a lungul vremii. Cei interesați vor putea consulta și numeroase lucrări de specialitate, care vor fi prezentate în cadrul expoziției: în total, peste 4.000 de cărți, reviste și alti material documentar.

PE SCURT

● PREȘEDINTELE R.S. CEHOSLOVACIE, Gustav Husak, l-a primit pe ministrul economiei al R.F.G., Martin Bangemann. După o discuție în prezența șefului delegației germane, CTG, în cadrul convorbirii a fost exprimată dorința părților de a dezvolta relațiile bilaterale în spiritul bune vecinătăți.

● PREȘEDINTELE ARGENTINEI, Raul Alfonsin, l-a primit pe ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Eduard Sevardenko, care a efectuat o vizită oficială la Buenos Aires. În cadrul convorbirii o atenție deosebită a fost acordată problemelor păcii și securității internaționale și relațiilor dintre cele două țări — transmite agenția TASS.

● LA BERLIN s-au încheiat convorbirile dintre Erich Heinecker, președintele Consiliului de Stat al R.D. Germaniei, și Mauno Koivisto, președintele Finlandei, care a efectuat o vizită oficială de trei zile în R.D.G. Au fost examinate perspectiva relațiilor bilaterale și aspecte ale actualității internaționale. S-a subliniat — relevă agenția citată — că vizita și rezultatele convorbirilor au contribuit la consolidarea raporturilor de prietenie și încredere dintre cele două state.

● LA SOFIA a fost semnat programul de colaborare economică și tehnico-stiințific în domeniul energeticii între R.P. Bulgaria și U.R.S.S. până în anul 2000. Documentul prevede extinderea în continuare a cooperării în construirea de obiective ale energeticii atomice, a termii și hidrocentralelor în Bulgaria, în reconstituirea și modernizarea capacităților energetice existente.

● GUVERNUL R.P.S. ALBANIA și R.F. GERMANIA au decis să stabilească relații diplomatice între cele două țări, începând cu data de 2 octombrie 1987, și să facă schimb de reprezentanți la nivel de ambasador. Agenția ATA relevă că această hotărâre a fost luată pornindu-se de la dorința țărilor respective de a dezvolta relațiile dintre ele.

● LA WASHINGTON au luat sfârșit lucrările adunării anuale comune a Fondului Monetar Internațional (F.M.I.) și Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), la care au participat miniștrii de finanțe și guvernatorii băncilor centrale din cele 151 de state membre ale acestor organizații, între care și România.

INTR-O DECLARAȚIE făcută la Bruxelles, vicepreședintele S.U.A., George Bush, a menționat în cadrul reuniunii de vineri din capitala Belgiei a Consiliului NATO s-a manifestat „consensusul general al aliaților față de realizarea acordului de principiu sovietico-american cu privire la lichidarea rachetelor nucleare cu rază medie și cu rază mai scurtă de acțiune”. Potrivit vicepreședintelui american, membrii Consiliului NATO și-au exprimat speranța că un acord definitiv va fi încheiat în momentul stabilit de cele două părți.

George Bush a menționat că, în numele Administrației S.U.A., l-a asigurat pe partenerii din NATO că Statele Unite vor continua împreună cu Uniunea Sovietică procesul negocierilor privind controlul armelor nucleare. El a adăugat că neașteptându-se la realizarea unui acord asupra armelor nucleare strategice, Washingtonul intenționează să se ajungă la un acord referitor la lichidarea armei chimice, să poarte tratative vizând reducerea și echilibrarea nivelului armamentelor convenționale.

BRESCIA frizerilor va avea în curând un muzeu propriu în capitala R.D.G. Ineditul muzeu, care se va deschide în cel mai scurt timp la Berlin, într-o veche și frumoasă casă, va expune peste 11.000 de obiecte atestând evoluția acestei profesii, poate una dintre cele mai vechi în istoria omenirii, de-a lungul a cinci milenii. Vizitatorii vor avea ocazia să vadă vechi instrumente de care se foloseau frizerii în Evul Mediu, unele cu care extrăgeau dinții bolnavi sau execrau intervenții chirurgicale, pentru că frizerii erau într-o anumită măsură medici. Muzeul va adăposti și o bogată colecție de peruci, care va ilustra tendințele modei în coafură de-a lungul vremii. Cei interesați vor putea consulta și numeroase lucrări de specialitate, care vor fi prezentate în cadrul expoziției: în total, peste 4.000 de cărți, reviste și alti material documentar.

AFRICA AUSTRALĂ

HARARE 2 (Agerpres) — Sanctiunile împotriva regimului rasist de la Pretoria pot fi eficiente numai dacă vor avea un caracter autopermanențor — a declarat primul ministru zimbabwean, Robert Mugabe, într-un interviu acordat agenției zimbabwene. El a arătat că hotărârea privind aplicarea acestor măsuri trebuie să fie adoptată de O.N.U. Extinderea autorității acordată statelor africane „din prima linie” nu poate fi acceptată ca o alternativă la izolarea regimului rasist de la Pretoria — a menționat Robert Mugabe.

HARARE 2 (Agerpres) — Obiective militare și centre industriale irakiene, între care cele din zona Basra, au fost bombardate în ultimele 24 de ore de aviația iraiană. Într-un interviu acordat agenției zimbabwene, El a arătat că hotărârea privind aplicarea acestor măsuri trebuie să fie adoptată de O.N.U. Extinderea autorității acordată statelor africane „din prima linie” nu poate fi acceptată ca o alternativă la izolarea regimului rasist de la Pretoria — a menționat Robert Mugabe.

BRESCIA frizerilor va avea în curând un muzeu propriu în capitala R.D.G. Ineditul muzeu, care se va deschide în cel mai scurt timp la Berlin, într-o veche și frumoasă casă, va expune peste 11.000 de obiecte atestând evoluția acestei profesii, poate una dintre cele mai vechi în istoria omenirii, de-a lungul a cinci milenii. Vizitatorii vor avea ocazia să vadă vechi instrumente de care se foloseau frizerii în Evul Mediu, unele cu care extrăgeau dinții bolnavi sau execrau intervenții chirurgicale, pentru că frizerii erau într-o anumită măsură medici. Muzeul va adăposti și o bogată colecție de peruci, care va ilustra tendințele modei în coafură de-a lungul vremii. Cei interesați vor putea consulta și numeroase lucrări de specialitate, care vor fi prezentate în cadrul expoziției: în total, peste 4.000 de cărți, reviste și alti material documentar.